

Η αποκαθήλωση των «έγκυρων» τηλεαναλυτών, δημοσιολόγων και λοιπών τηλεοπτικών περσόνων είναι συγκλονιστική.

Μέχρι σήμερα εγκαλούνταν για «προπαγάνδα», «χειραγώγηση» ή για τους ρόλους τους ως perfumer στα σόου της ενημέρωσης στη στημένη και σκηνοθετημένη τηλεδημοκρατία.

Εδώ και μερικούς μήνες οι έχοντες την κυριαρχία του τηλεοπτικού αέρα, κατά παραχώρηση από τους κατέχοντες τα media, καταρρέουν με πάταγο. Με δική τους ευθύνη και χωρίς επίσης να ντρέπονται που διατηρούν τον χαρακτηρισμό του δημοσιογράφου.

Ας μιλήσουμε λοιπόν για δημοσιογραφία, τη δύσκολη αυτή τέχνη και τεχνική μαζί. Για τους δημοσιογράφους που βλέπουν ό,τι οι άλλοι κοιτάζουν, που οφείλουν ανεξάρτητα από προσωπικές ιδεολογίες και πιστεύω να στέκονται αποστασιοποιημένοι από γεγονότα και πρόσωπα, έχοντας κατά νου πως η τέχνη τους είναι να διαμεσολαβούν ανάμεσα στην εξουσία και την κοινωνία, μεταφέροντας όσα συμβαίνουν στην κοινωνία στην πολιτική εξουσία και εξηγώντας, αποκαλύπτοντας, πληροφορώντας για όσα η πολιτική εξουσία πράττει σε βάρος ή υπέρ της κοινωνίας.

Καμία σχέση με τη τέχνη-τεχνική της δημοσιογραφίας δεν έχουν πλέον οι τηλεσχολιαστές σε τηλεοπτικούς σταθμούς, έγκυροι αρθρογράφοι, δημοσιολόγοι έγκριτων εφημερίδων, σόουμαν γελοίων δημοσιογραφικών επιθεωρήσεων σε ραδιοφωνικούς σταθμούς που ελέγχονται για τις σχέσεις τους με τους φασίστες, ναζιστές, νέα μέσα διαπλεκόμενα κατ' εικόνα και ομοίωση των παραδοσιακών μέσων.

Το μόνο που κάνουν και το δηλώνουν περήφανα, στα μούτρα των τηλεθεατών, ακροατών, αναγνωστών τους, είναι πως αποκρύπτουν ειδήσεις γιατί έτσι προστάζει το κομματικό τους καθήκον (όπως η Σπυράκη όταν μπήκε στο ευρωψηφοδέλτιο της ΝΔ) ή γιατί έτσι τους ζητήθηκε από τα οικονομικά συμφέροντα (όπως ο Γ. Πρετεντέρης).

Το μόνο που κάνουν είναι να πετάνε στο καλάθι όλες τις ειδήσεις από την κοινωνία και να μαγειρεύουν-σκηνοθετούν τις πληροφορίες που έρχονται από την πολιτική ή οικονομική εξουσία. Και όχι μόνο αυτό.

Φροντίζουν πολύ γρήγορα να συκοφαντήσουν, αλλάξουν και παραχαράξουν ειδήσεις και πληροφορίες που κατάφεραν να περάσουν -συνήθως ρεπορτάζ των διεθνών ευρωπαϊκών ή

αμερικανικών ΜΜΕ- από τον ολοκληρωτικό έλεγχο που έχει επιβάλει το Μαξίμου και τα οικονομικά συμφέροντα στη ροή της καθημερινής ενημέρωσης.

Όλοι αυτοί δεν είναι δημοσιογράφοι και είναι πια καιρός αυτό να πιστοποιηθεί με όλους τους τρόπους και παντού. Οι ίδιοι εξάλλου δηλώνουν πως είναι κομματικοί και ελεγχόμενοι. Θα φοβηθούμε εμείς να τους αποχαρακτηρίσουμε;

Πηγή: Ματίνα Παπαχριστούδη - Hot Doc

greetv-com.blogspot.gr